Ч. 126. Львів, понеділок, дня 15. падолиста 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12.— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2 40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра на цілім краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Вляхарська 11.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за одношпальтову стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній частй 60 сот. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Урядові воєнні звідомлення.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На східнім фронті.

Поодинокі наступи відкинені.

На сербськім фронті.

Погоня за неприятелем в горах тревае дальше. Ми заняли пасмо гір Ястробац, полонили 1100 Сербів, і здобули одну армату.

Начальна управа армії.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 12. падолиста 1915.

Завдяки охоронних средств, які завела наша фльота, затоплено дня 5 с. м. підводне анґлійське судно. Е. XX. Трех офіцерів і 6 людей з залоги полонено. Се судно. одно з найновійших в анґлійській маринарці, появилось в Дарданелях перед двома місяцями. Було воно довге на 61 метрів, з скоростю 19 миль, під водою 14 миль; уоружене було в 8 приладів до викидування торпед, 2 скорострільні армати та мало 100 людей залоги.

Европейська війна.

Оправдують ся.

ЛЬОНДОН (Ткб.). В палаті громад Артур Маркгам запитав державного секретара Ґрея, чи задумує він відповісти на се, що сказав бувший німецький амбасадор в Льондоні Ліхновський, що було оповіщене в півурядових німецьких часописях. По словам німецького амбасадора Ґрей заявив, що Анґлія як держава, що бере участь в війні, буде могла лекше кинути своє слово на вагу, чим колиб була невтральна, бо кожньої хвилї буде могла загрозити відступленнєм від почвірного порозуміння:

Державний секретар Ґрей відповів: Ніколи не грозив я, що ми б вицофали ся з війни. Маю надію, що нині вже є ясною справою, що наше становиско в війні є означене в умові з Японією, Росією і Францією з дня 5 вересня 1914, — та що мирові услівя для нас мусять бути такі, як то представив Аскіт в р. 1914. Є річю пожаданою, щоб вже раз зрозуміло ся, що сю ухвалу спричинило так правительство, як цілість, поодинокі його члени, та цілий народ.

В відповіди на инші питання Ґрей горячо похвалив льорда Гальдане за його часову поміч в уряді заграничних справ, та заявив, що коли Гальдане уступив з кабінету, Сесідник сам висказав супроти президента міністрів желання уступлення. Був би так і зробив, колиб інтерес краю не вимагав сього, щоб він дальше позістав на свойому становищи.

Болгаре бомбардують Кріволяк і Струміцу.

МЕДІОЛЯН (Ткб.). „Secolo“ доносить з Солуня під датою 9. с. м.: Болгари бомбардують Кріволяк і Струміцу. Анґлійські і французькі офіцери звиділи дорогу Санті—Кварантана—Дельвіно—Монастир та узнали сю дорогу пригожою до транспорту провіянту і військ.

Болгари беруть цілу добичу.

СОФІЯ, 12. падолиста. Макензен розпорядив, щоб ціла добича, здобута на Сербах припала Болгарам. Вість про се викликала у болгарського правительства та в цілім народі сердечне вдоволеннє.

Останки сербської армії.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ. Сербську армію, яка в дикім переполосі і неладі втікає обчислюють на 80.000 людей. Говорять, що сербський король є вже в Чорногорі.

Суеський канал загрожений!

БЕРЛІН. Кореспондент „National Zeitung“ доносить з російської границі: „Новоє Время“ доносить з Льондону, що Кітшенер в найблищих днях прибуде на Марсилію, щоб перевести перегляд серед військ, які відходять на схід. Дальше має удатись анґлійський міністер війни до Египту, щоб оглянути оборонні укріплення над Суеським каналом, та видати нові оборонні розпорядки. В послідних днях відійшли до Египту численні транспорти амуніції. Кореспондент є того переконання, що Кітшенер в даній хвилї буде іменований начальним вождом в Египті.

Над Суеським каналом ведуть ся інтензивні роботи над укріпленнєм. З глибини краю до Каналу уряджуєть ся численні стратеґічні зелїзниці.

Много анґлійських інжинерів приїхало до Египту з тисячами робітників. Анґлійські військові круги є переконання, що в Египті прийде до остаточних світових змагань.

Майор Попович полонений?

ВІДЕНЬ, 12. падолиста „Wiener Allgem. Zeitung“ доносить з Софії: Від вчера удержуєть ся тут загальна поголоска, що Болгаре полонили майора Поповича, духового провідника сараєвського атентату.

Атентат на великого князя Миколу Миколаєвича?

ВІДЕНЬ. „Wiener Allgem. Zeitung“ доносить з Букарешту:

В приватних кругах говорять, що першою діяльностю вел. князя Миколи Миколаєвича на Кавказі було, розписати побір рекрута, та перевести його з цілою строгостю, в наслідок чого в деяких округах прийшло до заворушень. Повстанці, що відмовили послуху, зістали сейчас страчені.

На великого князя виконано атентат. Підчас його проїздки автомобілем впало до авта більше стрілів. Заговірників слідуючого дня страчено. Пізнійше розширилось на Кавказі повстаннє, так, що власти мусїли стягнути велику часть війська з фронту.

Заповідь непорозуміння між Анґлією а Росією.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) В бенкеті в Gulduall російський амбасадор не брав участи. Сей симптом разом з фактом, що Аскіт не згадав в своїй бесїдї про Росію, дає притоку до ріжнородних коментарів.

Контрибуція в Бельґії.

БРУКСЕЛЯ. (Ткб.) Ґенерал ґубернатор видав слідуючий розказ. Згідно з Арт. 43 гаської умови в справі упорядковання законів і воєнних звичаїв на суші, накладаєть ся отсим на бельґійське населеннє аж до дальшого зарядження, як поношеннє коштів запотрібовання війська і адміністрації занятої области, воєнну контрибуцію в висоті 40 міліонів франків місячно. Німецька управа застерігає собі право жадати виплату місячних рат в цілости або частинно в німецькій валюті після курсу 80 марок за 100 франків.

Обовязок плачення тяжить на нових бельґійських провінціях, котрі відповідають за довжну квоту як загально довжники. Перша рата має бути зложена найпізнійше до 10. грудня с. р. до воєнної пільної каси. Слідуючі рати мають бути заплачені до 10. кождого місяця.

З Солуня.

СОЛУНЬ. (Ткб.) З фронту анґлійсько-французьких військ нема нині нічо цікавого до донесення. Нові анґлійські війська зміцнили праве крило,

В добре поінформованих кругах уважають поголоски про альбанське повстаннє проти Сербії за неправдиві. З північної Сербії не надходить ніяка віродостойна вістка.

Вигнаннє епископа Епіфемія, котрого відставлено до Насос, викликало живе заінтересованнє.

Кітшенер в Римі.

ПАРИЖ (Ткб.). „Petit Parisien“ доносить, що льорд Кітшенер прибув до Риму.

Димісія Хіюхілля.

ЛЬОНДОН. Льорд Хіюхілля вручив президентови міністрів Аскітови свою димісію тому, що не зістав покликаний до малої воєнної ради, а не хоче зіставати в добре платній безчинности,

АМСТЕРДАМ. По донесенням одного дневника нечайне уступленнє Хіюхілля викликало в Льондоні часове враженнє, бо димісія прийшла несподівано. Кажуть, що Хіюхіль хоче виїхати на фронт. В листі до Аскіта, в якому доносить про своє уступленнє пише він між иншим: я є офіцером, і без застережень стою до диспозиції військових властей. Звертаю вашу увагу на се, що мій полк є у Франції.

Грецька позичка.

ПАРИЖ (Ткб.). „Petit Parisien“ доносить: Вістка, що грецька позичка зістала вже прихильно полагоджена, є передчасна. Почвірне порозуміннє нараджує ся ще над услівями, на яких позичка має бути уділена. Ті розважування є тим більше оправдані, що є річю конечною, одержати від атенського правительства запоруку, тим більше, що в послідних днях провірено виразну ріжницю між прихильними заявами для почвірного порозуміння президента міністрів, а деякими заявами одного з його товаришів в уряді, що ставить питаннє, чи сербські війська відкинені на грецьку область, не належалоб розброїти.

Нарід, партії і — сектанти.

Цісар Вільгельм з початком війни сказав прості, але глибокі слова: „Тепер я не знаю партій. знаю тільки н а р і д.“ Сей висказ монарха, який через найстрашнійшу з воєн веде свій нарід до побіди, повинен стати теж кличем для кождого горожанина, що бажає добра своїй вітчині. І для нас сї слова не є без вартости.

З початком війни в нашій суспільности переведено велике діло зєдинення всїх партій в одну орґанізацію „Головну Українську Раду“. Перший раз по довгих роках партії, що нераз поборювали ся безоглядно, подали собі руки до спільної праці. Потім ся найвища національна інституція ще поширила ся, приймаючи у свій склад „Союз визволення України“, орґанізацію самостійницьких елементів з Росії. „Загальна Українська Рада“ се тепер справді репрезентація всїх українських партій і напрямів,

В сім ділї поєднання і зєдинення наші політичні круги показали свою правдиву зрілість в історичній хвилї. Суспільність сю злуку приняла з радістю і симпатією, бо вузька партійність ніколи її не одушевляла і в „низинах“ інтеліґенції й народа все проявляла ся туга за широкою орґанізацією. що зібралаби всї народні сили до одноцільної діяльности. В наших відносинах все більшу прихильність знаходити муть елементи концентруючі. як розбиваючі.

Але — — —

Саме в хвилю, коли війна доходить до найбільшого напруження, коли всї політичні чинники як найбільше консолідують ся. коли кождий нарід на зверх і у нутрі старає ся бути як найбільше суцільний. — у нас виходять на сцену ті традиційні, славнозвістні „індивідуалісти“, На щасте — скажім се відразу, — не там в горі, у рішаючих кругах. Ні, вони по свойому звичаю ходять боками-манівцями, криють ся в півтїни, у мутній водї ловлять свою рибку. Типів дуже богато і дуже „індивідуальних“: діяч який вічно нічого не робить і якому вічно видає ся, що його не пускають до роботи; другий „патріот“, що дійшов до вищого становища і думає, що вже повинен вести свою персональну політику; инший пан, що всюди вітрить народню зраду, його товариш, що у всїх пишучих людях бачить особистих ворогів, ще инший, що нарікає на „правлїннє касти„ і т. д., і т. д. А навіть є цїлі „ґрупи“, що поза своєю тїсною хатою не бачать нічого і всїх неприналежних до своєї кучки з гори виклинають і анатемізують.

Рід і походження всїх тих буйних індивідуальностей ми знаємо. В Галичині се останок давного рабства, коли нас одних на других цькували і коли ми самі себе нищили. У російських Українців се витвір гнилого російського життя, де суспільність не мала свобідного простору для розвитку, замикала ся у вузьких кружках і з вузького сектантського становища глядїла на світ божий...

Так, все те с е к т а н т и, галицькі і закордонні, люде короткозорі, о тїснім світоглядї, уперті, заїлї. доґматичні. Люде хорі...

Здорова суспільність не дозволить ніколи, щоби такі індивідуалісти свою вузькість накидали їй як спеціяльну ідеольоґію. Потрібна нам є критика. обмін гадок і поділ праці, але все те на широких принципіяльних основах, н е в о с о б и с т і й формі.

НОВИНКИ.

— **Комітет для звеличення подвигів У. С. С.** В неділю відбуло ся перше засїданнє Комітету для звеличання подвигів Укр. Січових Стрільців. Комітет уконституовав ся вибираючи головою д. Івана Труша заступником голови п. Макарушкову, писарем п. Чарнецького, а заступницею писаря п. Білинську. Переведено загальну дискусію, що до пляну після якого роботу треба буде розділити (творячи три секції) та повести справу так, щоби в ній взяла участь вся українська суспільність сього величезного значіння нашого стрілецтва.

— **Касарня Українських Січових Стрільців у Львові**, що містила ся досї в „Академічнім Домі“ при ул. Супінського 21., перенесена до будинку Ставропигійського Інститута, ул. Руська ч. 3.

— **Покликаннє ополченців.** М а ґ і с т р а т м і с т а Л ь в о в а о п о в і щ у є: Ті австрійські та угорські ополченці, що їх при переглядах аж до визначеного понизше речинця нарокования признано здатними до ополченецької служби з оружєм, а уродили ся в 1875., 1876., 1877., 1891. і 1885-ім роцї, мають зголосити ся до — означеної в їх ополченецькій леґітимацийній карті — ц. і к. коменди доповняючого округа, зглядно до ц. к. коменди доповняючого округа краєвої оборони (краєвих стрільців) 16. падолиста 1615. р., хиба що їх вже призвано до оружної служби або звільнено від сеї служби з оглядів на вселюдну службу чи вселюдне добро на означений час.

Ті, що їх признано здатними при пізнійших переглядах по тім речинцї нарокования, мають нарокувати протягом 48 годин по своїм перегляді.

Для тих, що з причини переминаючого занедужання мають нарокувати доперва на якийсь пізнійший день, як той, що обовязує для них після повисших постанов, має стійність визначений на те речинець, який зазначено в ополченецькій леґітимації.

Ополченцї мають явити ся у визначенім для них дні нарокования взагалї н а й п і з н і й ш е д о 11-ої г о д и н и п е р е д п о л у д н е м. Сю годину вільно в данім разї переступити н е з н а ч н о тільки тоді, як се є оправдане з огляду на оборотові відносини.

Якби означена в ополченецькій леґітимацийній карті ц. і к. коменда доповняючого округа, зглядно ц. к. коменда доповняючого округа краєвої оборони (краєвих стрільців) змінила тимчасом місце свого осідка, то призначені до неї ополченці можуть нарокувати також і до тої ц. і к. коменди доповняючого округа, зглядно ц. к коменди доповняючого округа краєвої оборони (краєвих стрільців), що лежить найблизше місцевости їх побуту.

В інтересї кожного рокуючого ополченця є, принести зі собою: пару трівких. придатних до полевої служби черевиків (чобіт), вовнянне білє, по змозї онучі з овечої вовни, відтак прибори до їди й посуду (менажку), як і прибори до чищення. Коли принесені черевики і вовнянне білє признають цїлком здатними до ужитку у полевій службі, то дістане за них винагороду після їх вартости, яку визначить ся на основі оцїнки. Також добре булоб принести зі собою поживу на день прибуття і за неї дає ся визначену винагороду.

Ополченецька леґітимацийна карта управнює при нарокованню до вільної їзди желїзни-

---

ОРЕСТ ЛЕВИЦЬКИЙ. 2)

Сват.

Історичне оповіданнє з волинського життя XVII століття.

(Дальше).

— Браво, князю! Ви завжди віть за віть віддасте, — з лагідною ухмілкою похвалив господар. Але revertamur ad propositum, Я знову питаю: яку запоруку має подати reverendissimus ксьондз біскуп за те, що пан Лїневський може спокійно здатись на урочисту обітницю його превелебности?

— Коли пан каштелян насмілює ся сумнїватись в моєму біскупському слові, — гримнув до краю розятрений Красицький, — то я самим дїлом докажу. що не звик, йому подібно, кидати слово на вітер, Заявляю всїм присутним, що завтра-ж панна Станїшевська верне ся до свого слушного опікуна, а післязавтра її будуть йменувати панією Лїневською.

— Optime! Але дозвольте спитати, яким способом ви гадаєте досягти сього? — допитував ся невгамовний Стемпковський.

— Се вже менї знати! — буркнув червоний як кармазин біскуп.

— А ось яким способом, — обізвав ся земський писар Юрій Гораїн! — треба зараз позвати пана Станїшевського до земського суду й вимагати, щоб він негайно вернув панну до кляштору, не ждучи, поки вирішена буде головна справа про опіку, а тоді вже від пана судді (тут він усміхнув ся в бік пана Лїневського) буде залежати постановити такий чи инший декрет.

— Пуста рада! — безцеремонно одрізав Стемпковський. — Поки будуть розвезені позви, Станїшевський встигне десять разів віддати заміж небогу. Ні, як про мене, то я нікого не позиваю: мій німець Ганнус за возного менї служить і завжди з добрим вислїдом! — многозначно додав пан каштелян. і його румяннє. викоханне лице засвітилось недоброю ухмілкою.

— Не всякий має такого справного возного, — лукаво засміяв ся пан Лїневський. — Ваш слуга — вам вірно й служить.

— О ні, далебі не одному менї. Мій Ганнус з такою-ж щирістю служить иноді й моїм приятелям, — процідив крізь зуби Стемпковський.

Біскуп хутко кинув на його очима, в яких тлїла якась лиха іскра. Здавалось, йому щось несподїване прийшло на думку.

— Пане господарю! враз звернув ся він до каштеляна зниженим голосом: — маю потребу сказати вам пару слів віч-навіч.

— Я до послуги панської! — ввічливо вклонившись одповів господар. і вони обидва вийшли до иншого покою.

Гостї многозначно переглянулись. Пан Лїневський сидїв як на шпичках і через якусь хвилину під гомін застільної бесїди, непомітно десь подїв ся з кімнати.

А в сусїднїх покоях стояв дим коромислом; там трапезувала дрібна шляхта, густими рядами обсївши лави попід стїнами й ослони перед столами. Служать їй драґуни й гайдуки пана каштеляна, а порядкує високий сухорлявий чоловік з блїдим лицем, рижими вусами і витрішкуватими очима: отсе й єсть німець Ганнус, капитан надвірної мілїції пана каштеляна.

Уже шляхта добре перепилась і почала заводити звичайні свари. Галас стояв неподобний, хоч вуха затикай. В однім кутку навколо стола з фляшками сидїла й лежала чимала кумпанїя і йшла там жвава балачка.

— Нема що й казати, — галасував якийсь товстий шляхтич; — пан каштелян — пан на всю губу! В його пивницях стільки того меду та вина, що й не злїчити, його комори та шпихлїри повні усякого припасу, і кожного шляхтича він приймає й шанує як рівню. Vivat пан каштелян Брацлавський!

Vivat, et pereat той, хто не бажає йому добра! — підтакнув пан Ян Вальда, служебник князя воєводи Сангушка. — А проте, щасте ваше, панове, що пан каштелян має ся обивателем вашого воєводства і, значить потребує ваших голосів на сеймиках, а тоб не один з вас гуляв безвухим, як то лучалось з нашими братчиками на Полїссї.

— Що правда, то правда: пан каштелян нікому не попустить наступити собі на ногу, — додав пан Вітвінський. — Хто на сеймику, або і в иншій якій справі, йде проти його, хай знає, що його на кожнім кроцї може стрінути такаж халепа, яка спіткала пана Остафія Обринського та пана Пилипа Левковича-Гуляницького.

— А щож з ними було? — спитали разом кілька цїкавих.

— Давня то справа, панове! — байдужим голосом почав Вітвінський. — Років сїм чи вісїм назад се було, що їхали вони якось з Козина до Голялник, і стрінув їх на дорозї пан Балтазар Раєцький, що був у пана каштеляна капитаном, поки не знайшов ся отсей теперішній німець. Щось там поміж них вийшло, зхопились вони за корди, й нарештї так якось лучилось, що обох їхмосцїв посїкли на шматки.

— І чимже справа скінчилась? — спитав якийсь молодий шляхтич.

— Чим скінчилась? — перепитав здивовано Вітвінський. — А чимже звичайно кінчають ся подібні справи? Родичі посїчених позивали пана каштеляна, але його слуги разом з Раєцьким заприсягли, що на їх напали, а вони тільки боронились.

Погане дїло, — закінчив пан Вальда, наливаючи меду собі й товаришам, — коли в шляхецькі справи мішає ся усяка погань. Хай побє ся шляхтич з шляхтичом — се річ звичайна; а зчепитись з отаким ось йолопом (Вальда кивнув на Ганнуса) се зовсїм не шляхетське дїло. Гляньте лиш, панове, як прибрав ся отсей бецман: ферезія гранатова, доломан саєговий, шапка підбита соболями. Сказав би — справжній шляхтич, а на дїлї — німецький чорт! А чи ні-

цею — з виїмком поспішних поїздів — і треба перед почином їзди дати ту карту остемпльовати при особовій касі на стації виїзду.

Хто не повинує ся тому приказови покликання, буде строго караний після обовязуючих законів.

— **Чарторийськ.** Воєнні події видобули із забуття мале волинське місточко, що було недавно предметом завзятих борб. Чарторийськ лежить над Стиром на північний схід від Луцька. На півночі підносять ся тут невеличкі узгіря, котрих південні склони спливають до самої оселі. Ті узгіря враз з рікою на півдні надають місцевости стратеґічне значіннє.

Чарторийськ має за собою поважну минувшину. В 1100 р. коли князї ділили межи себе землї, Чарторийськ дістав ся Давиду Ігоровичеви. В XIV ст, місточко припало одному з наслїдників Ґедиміна, що й став себе звати князем Чарторийським. В XVII обіймає його у власність белзький воєвода в. гетьман польський Вишневецький, в сто лїт пізнїйше місточко переходить в руки Радивилів. Опісля були його власниками Потії — а вкінці російське правительство. З памяток минувшини остали там руїни замку на горі над Стиром.

— **Угорський сойм.** 25. с. м. збирає ся угорський сойм на третю весїнну сесію. Сойм має полагодити много господарських справ, головно буджетову провізорію, справу надзвичайної помочи для урядників; має рівнож застановитись над впровадженнєм воєнного податку від доходу повисше 20.000 кор. Порушеною буде також справа австро-угорської угоди. Сойм буде радити до половини січня 1916.

—**Відписуваннє домових і ґрунтових податків.** Цїсарський розпорядок з д. 30. серпня с. р, в справі відписання домово-клясового, чиншового та ґрунтового податку в областях воєнного терену, заповідає цїлий ряд далеко йдучих полекш при податкових відписаннях, та полишає правительству означеннє відносних областей і виданнє блищих постанов в тих справах. Щоб наглядно переконатись про шкоди заподіяні в домах та ґрунтах, спеціяльна мінїстеріяльна комісія звидїла повіти аж до Перемишля та Ярослава.

— **Православний місіонар під ключем.** В поліцийній рубрицї дневника „Кіевская Мисль“ поміщено відгомін з історії „освободжування“ Галичини, де оповідає ся інтересні події про „виевакуовані“ зі Львова предмети. В часї побуту Москалів у Львові в наслїдок поручення еп. Євлогія вислано до Галичини укінченого питомця волинської духовної семінарії Рекшинського в цїлях пропаґанди православної віри. Львівське ґенеральне ґубернаторство видало „апостолови православія“ окрему леґітимацію, яка приказувала усїм властям йти згаданому добродїєви на руку в повненню порученого йому завдання. — Рекшинський будучи у Львові внадив ся до помешкання одного неприсутного польського ґрафа, а покидаючи Львів взяв собі на памятку всю обстанову, яку на 10-ох підводах вивіз до Житоміра. В Житомирі мешкав при ул. Миколаївській, де у нього віднайдено зрабовані річи, — кромі того „здобув“ він в Галичинї 40 пудів насїння конюшини три великі церковні дзвони. Готівки найшли з квотою лише 250 рублїв.

Практичного місіонара замкнено у Іванову хату.

— **Посол Тимко Старух.** Вивезений враз зі сином Москалями посол бережанського повіту п. Тимко Старух перебуває в Ташкентї в Туркестанї.

— **Нїмецький амбасадор на авдієнції у румунського короля.** З Букарешту доносять, що 11. с. м. новий нїмецький амбасадор з Константинополя був на довшій авдієнції у румунського короля.

— **Масові арештовання італїйських доставників для армії.** Італїйські військові власти впали на слїд великих обманів, яких допускались військові доставники, Більша їх часть вже арештована. Між обжалованими находить ся також оден першорядний італїйський купець, який доставляв для війська найгірше сукно. Свого часу італїйське мінїстерство внутрішних справ відзначило його високою медалю за працї в економічній области краю.

— **Дешеве мясо в окупованих областях Росії.** Фунт волового мяса в окупованих союзними військами областях Росії коштує около 15 копійок зглядно 36 сотиків. Фунт вепрового мяса коштує дорожше, бо 60 сот.

— **Життє в Білгородї** Життє в Білгородї починає бути правильне, мимо сього, що більшість населення столицї ще не повернула. Рух на улицях є досить оживлений; трамваї починають поволї вже курсувати. Вечером місто освічене електричними лямпами, а поодинокі готелї є заповнені австро угорськими і нїмецькими офіцерами. Склепи і маґазини по части вже отворені. Цїни товарів розмірно невисокі. Можна рівнож дістати вже теплї потрави після вподоби.

— **Нагорода Нобля.** Шведська академія наук ухвалила признати нагороду Нобля з области фізики за р. 1915 по половинї проф. Браґґови та його синови в Камбрідґе. Оба лявреати заслужились на полї досвідів лучами Рентґена.

Нагороду Нобля з области хемії за рік 1915 признала академія проф. Вільстетерови з Берлїна.

— **„Пожалування гідні“ слова.** Аґенція Гаваса доносить, що військові французькі власти засудили одного капеляна на 14 днів арешту за „пожалування гідні“ слова. які він висказав перед військом.

— **Оферти на доставу бараболь,** надіслані ц. к. галицьким Намісництвом можуть інтересовані одержати в апровізаційнім бюрі при ул. Янівській ч. 60, від год. 9—11 перед полуднем.

— **Круп — циганом.** Ковальський промисл в Чорногорі ведуть головно цигане. Сам Чорногорець є до тої роботи за думний, як взагалї до кождого зелїзного промислу. В наслїдок сього циганів Чорногорцї цїнять високо. Чорногорець є переконання, що для нього ковальське ремесло є нечесною роботою. Край короля Микити вірив ще в 80 роках минулого столїття, що нїмецький Круп, який як свісно виробляє оружє та амуніцію, є також циганом. Проф. др. Шварц оповідає про се в однїй зі своїх книжок цікаві історії. Коли раз хорногорський офіцер жалував ся перед ним на убожество Чорногори, запропонував йому Шварц, щоб оженив ся з донькою Крупа. „Анї за мілїон не хочу я циганки за жінку“ — відповів скоро офіцер.

— **Французькі військові кравцї роблять інтереси.** Недавно стануло перед воєнним судом в Парижі двох жовнїрів, яких військова управа обжаловувала о крадїж сукна у одного з військових кравців. Підчас розправи виявилось, що оден полковий кравець, котрий довільно може розпоряджувати відпадками та останками сукна, заробив з сього інтересу в минувшім роцї 60.000 франків. Оден з судїїв запримітив на се, що 460 полкових кравців могли заробити разом підчас війни 26 мілїонів франків.

— **Обави перед шпіонажею в Солунї.** Російські часописї доносять, що французькі та анґлїйські військові власти боять ся в Солунї та околицї дуже військової шпіонажі. Щоденно арештує ся много осіб, причім поповнює ся грубі промахи. Поважані грецькі і італїйські купцї зістали арештовані під замітом шпіонажі. Російські дневники жалують ся, що кожде зарядженнє французької або анґлїйської військової управи, кожнїй рух війська є вже відомий болгарській та австро-нїмецькій управі. Анґлїйсько-французька армія вже не послугує ся грецькими телефонами і телеґрафами, тільки заложила сама свої телеґрафічні і телефонічні получення.

знаєте, панове, чиє на йому убраннє? Нї? То я вам пригадаю: небіжчика, пана Войни!

Слухачі якось гостро переглянулись, видимо пригадуючи щось давно забуте.

— Так, небіжчика пана Войни! — ствердив Вальда неслухняним з хмелю язиком. — Не подобалось, бачите, панові каштелянові, що пан Война занадто вже приятелював з його сестрою панїєю Вилежинською, підчашиною Волинською, і навіть гостював в її домі, в селї Вербнї. Ну, гостював, то й гостював—що за біда така! Та, мабуть, пан каштелян запідозрив тут щось лихе... Ну, й радїтиб йому, що пан Война нарештї виїхав з Вербни у Белзьке воєводство, до свого дядька, чашника Белзького. Так що-ж ви гадаєте? На дорозї, біля Перемильської корчми, наскочили на його каштелянські драґуни. Був між ними й Ганнус, але старшим начальником був на сей раз пан Станїслав Стемпковський. родич каштеляна. Схопили пана Войну, кинули в сани і звязаного привезли сюда, до Несвіча. І що-ж ви думаєте, панове? Пан каштелян звелїв нїмцеві, утопити Войну, і Ганнус спокійнїсенько пустив його під лїд! За те й досталось йому в нагороду убраннє небіжчика, та й не без того, щоб по кишенях не знайшов він сотню-другу червінців. А нїде правди дїти, й пан каштелян взяв тут великого гріха на душу!

— Що він там меле про пана каштеляна? — разом скрикнуло кілька пяних шляхтичів, хапаючись за шаблї. — Бач як роспустив губу! Чи не думає водити нас за носи отсей Сангушковець?

— Подайте лиш його сюди!—кричали більш палкі прихильники Стемпковського.

Знайшлись і такі, що заступились за пана Вальду, і в у мить заблискали шаблї, затріщали столи й ослони і зачалась пяна баталїя.

Прибіг стрівожений господар з біскупом, канонїками і з иншими почесними гостями і на превелику силу вгамував безглузду бучу.

(Далї буде).

ОПОВІСТКИ.

Понедїлок, дня 15. падолиста 1915.

Нинї: 15. падолиста, гр.-кат. Муч. Акінда, римо-кат. Леопольда В.

Завтра: 16. с. м. гр.-кат. Муч. Акевсіма, римо-кат. Отмара оц.

Ректорат Львівського Семинара духовного подає до відома:

Богослови приняті на перший рік до Семинаря дух., які старають ся о пашпорти на приїзд до Львова, мають безпроволочно надіслати до Ректорату ц. к. Унїверзитету посвідку на імя кандидата стверджену місцевим урядом громадським про матерну мову кандидата, імя, стан і місце побуту родичів зглядно опікуна і точний адрес петента перед і по інвазиї.

Посмертна згадка.

АННА З ПЯСЕЦЬКИХ БОЖЕЙКО,
жена пароха Ставчан о. Івана, померла 8. падолиста рано в Ставчанах, принявши перед смертю ЄС. Тайни. Похорон відбув ся в середу 10. с. м. В. її п.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала найлїпшого вітця дїтям та найдорощого нам брата бл. п. Николая Прокоповича, в 44 р. життя. Отсим почуваюсь до обовязку в імени 2 сиріток та цїлої родини зложити сердечну подяку Всч о. Йосифу Макаревичу, парохови з Покровець, і Вп. Панї Макаревичевій, що в тяжких днях нашого горя спішила все радо з помочю та розрадою. Неменчу подяку складаю Всч. о. Деканови Винницькому і Всч. о. Медвицькому, парохови з Ходович, що зволили ласкаво прибути на похорон і відпровадити дорогі нам тлїнні останки на місце вічного супочинку. Рівнож дякую п. Хлипавцї, богословови з Тетарова і Вп. Іванови Билинському, директорови з Пчан за нагробне слово, — Тов. Учителькам, що були ласкаві прибути на сей сумний обряд та П. Т. Громадї Покровець за численну участь в похоронах, чим засвідчила свою вдячність за довголїтню для неї успішну працю Покійника.

За сю останню прислугу прийміть Високоповажані Панство і Ви Чесна Громадо щире і Сердечне Спаси-Біг.

Йосиф Прокопович, управ. школи, брат. — Ярослава і Ірена, сироти.

ПОДЯКА.

Всїм, що в тяжкім нашім горю з приводу смерти дорогого нам бл. п. Богдана, однор, добр. 55, п. п. висловили нам своє співчуттє, — сею дорогою складаємо щиру подяку.

Відень в падолистї 1915.

о. Іван Дидик, батько — Евген, син.

Послїдні вісти.

Полонений російський конзуль.

СОФІЯ. (Ткб.). Російського конзуля в Іоніну Стребутаєва привезено як бранця до Софії.

Після розвязання грецького парляменту

ЛЇОН. (Ткб.), До тутешнїх часописей доносять, що розвязаннє парляменту принято супокійно Загально думають. що супроти неясного полїтичного положення, належало було оминати нових виборів, але правительство по довгих розважаннях прийшло до переконання, що тільки розвязаннє парляменту запевнить свободу дїлання, котра під теперішню хвилю є для правительства конечна. Грецький буджет за р. 1915 замикає ся дефіцитом 358 міл. драхм.

Засїданнє нової анґлїйської воєнної ради.

ЛЬОНДОН. Нова воєнна рада вчера відбула перше засїданнє. Взяли в ньому участь Аскіт, Ґеоґ, Ляв, Мак Конна. Був присутний також Ґрей і шеф ґенерального штабу.

Важна місія Кітшенера.

МАНШЕСТЕР. Співробітник парляментарний дневника „Manchester Guardina“ доносить, що премієр Аскіт вчера заявив в палаті громад, що причини, задля яких Кітшенер виїхав були дуже поважні та зайшли дуже нагло і несподївано. Кабінет ухвалив се в четвер рано, а вечером Кітшенер відїхав.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 13. падолиста 1915.

Дарданельський фронт. В днях 11 і 12 с. м. трівала далї місцева стрілянина з деякими перервами. Успішне відстрілюваннє нашої артілєрії далось взнаки неприятельським становискам.

Під Анафортою два неприятельські торпедовцї, а під Арібурну оден кружляк і оден торпедовець безуспішно співділали з огнем сухопутних батерій. Наші батерії на анатольськім побережу з успіхом острілювали неприятельські війська в околицї Седіль Бар та находячі ся там неприятельські кораблї.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Лїкар

Д-р Бр. Овчарський

б. Секундар Загального Шпиталя, ординує від 10. до 11. рано і від 4. до 6. пополудни.

Дентистичне Заведеннє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 21.

Виймованнє зубів без болю і пльомбованнє.

Штучні зуби в кавчуку і золотї.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Вістник Союза визволення України

Видавець:

Омелян Бачинський

Редагує комітет

Виходить два до чотири рази у місяць.

Передплата на півроку виносить 5 К., на чвертьроку 3 К., поодиноке число коштує 30 сот.

Ukrainische Nachrichten

орган „Союза визволення України“ в нїмецькій мові.

Видавець:

Омелян Бачинський

Редагує комітет Союза.

Виходить чотири до шість разів у місяць.

Передплата піврічна виносить 2 К., чвертьрічна 1·20 К., місячна 40 сот., поодиноке число 10 сот.

Редакція й адміністрація обох органів „Союза визв. України“: Wien, VIII., Josefstädterstrasse 79.

Оголошення.

Пристійний, молодий (25-лїтний), маєтний з вищим образованнєм підофіцер з браку знайомости глядає гарної, лагідної вдачі, інтелїґентної, молодої панни-Українки в справі матрімонїяльній. Фотоґрафія пожадана, За дискрецію ручу словом чести. Листи до кінця с. м. слати на слїдуючу адресу: Poste-Rest. „Unteroffizier“ 15, Inft. Reg. in Zsaka (Ungarn) (1—4)

Рутинований кандидат адвокатський глядає зараз місця в канцелярії. Ласкаві зголошення під: „Практика“ в адміністрації „Українського Слова“ (вулиця Руська ч. 3). 3—3

Прошу адресу п. Василя Антонишина почт. підур. з Тернополя. — Гриць Ничка, Kdtt. Wien IX., Strudlhofgasse 13., Offiz. Rekonwalescentenheim. 2—2.

ПЕРВОРЯДНА

УКРАЇНСЬКА ЦУКОРНЯ

при вулиці Св. Миколая ч. 7.

(напроти унїверситету)

Данила Стецкова

Війна!

Ширять ся пошестні недуги: кір, дифтерія, шкарлятина, дизентерія, тиф черевний і пятнистий, віспа звичайна і вітрова, холєра азійська і домашня та ин. Як хоронити ся перед ними і як їх поборювати подає докладні вказівки

ПОРАДНИК ГІГЕНІЧНО-ЛІКАРСЬКИЙ

Недуги пошестні

зладив

Д-р ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ.

Цїна брошурованого примірника 1 К. оправленого в полотно з витисками 1·60 кор., — на рекомендоване порто треба долучити 35 сот. — Замовлення слати на адресу: Канцелярія Товариства „Просьвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

Краєвий Союз господарсько-торговельних Спілок

ЛЬВІВ,

вул. Зїморовича ч. 20.

Продає в своїм льокалї коси, виконані з найлучшої стирійської сталї, ковальські сталеві серпи, брусики, перстенї, молотки до клепання кіс. Байцу проти снїти. Вапно пашне „Бартелля“. Насїннє ріпи стернянки, зі своїх Складів: в Перемишлї, Стрию і Коломиї, висилає всї штучні погної і господарські знаряддя.

В справі зелїзничих посилок заходять ще трудности і тому о пораду належить відносити ся до Дирекції Краєвого Союза господарсько-торговельних Спілок у Львові.

Земельний

Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові

Підвалє ч. 7.

Конто почтової Щадницї ч. 116.184.
Жирове конто в Австро-угор. Банку.

Складайте щадности, взагалї зайнї гроші на проце, — щоби кожня корона могла служити нар дньому господарству, та вам приносити зиск, а не марнувала ся!

Акційний капітал . . К 1,300.000
Резерви Банку . . . „ 300.000

Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10·— на 4 до 4¼ проц.

Більші льокації капіталів приймає за условленим процентом.

Виплачує купони від заставних листів.

Інкатує гіпотечні рати і задатки на сплату векслевих зобовязань.

Вимінює по кориснім курсї російські рублї і нїмецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку, резерви забезпечені вірительности і взагалї цїле його майно.

Рентовий податок оплачує Банк з власних фондів.

На жаданнє висилає довільну скільність посьвідок зложення Почтової Щадницї.

Порядок поїздів.

Час приїзду і відїзду почтових поїздів у Львові важний від 1-го жовтня 1915.

Середно-европейський час:

Зі Львова відходять в напрямі:

До Кракова	9·09	рано	почтовий
„ „	10·40	„	особовий
„ „	8·55	вечер	поспішн.
„ „	10·52	в ночи	почтовий
„ Станиславова	9·40	рано	особовий
„ „	4·00	попол.	особовий
„ „	7·15	вечер	поспішн.
„ Стрия	6·39	рано	особовий
„ „	6·20	вечер	особовий
„ Сокаля і Белзця	11·45	рано	почтовий
„ Перемишлян	4·38	попол.	почтовий
„ Яворова	8·40	рано	мішаний
„ Золочова і Бродів	10·20	рано	почтовий
„ Камінки Струм.	9·53	рано	почтовий
„ Самбора	2·16	попол.	почтовий

До Львова приходять в напрямі

З Краков	6·00	рано	особовий
„ „	7·28	рано	почтовий
„ „	6·08	вечер	почтовий
„ „	6·45	вечер	поспішн.
„ Станиславова	5·12	рано	особовий
„ „	9·38	рано	поспішн.
„ „	5·43	попол.	особовий
„ Стрия	8·05	рано	особовий
„ „	4·48	попол.	почтовий
„ Сокаля і Белзця	5·00	попол.	почтовий
„ Перемишлян	11·24	перед п.	почтовий
„ Яворова	4·29	попол.	мішаний
„ Золочева і Бородів	2·09	попол.	почтовий
„ Камінки Струм	6·10	вечер.	почтовий
„ Самбора	9·24	вечер	почтовий

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL